

Umělá inteligence a autorské právo

Abstrakt

Práce se zabývá vztahem autorského práva a umělé inteligence, jejíž význam v posledních letech neustále roste, a to i v oblasti umění a kreativní činnosti. Hlavní otázkou tohoto konfliktu je, zda mohou být výstupy umělé inteligence autorským dílem, případně kdo je jejich autorem.

V první části se práce zabývá dvěma předběžnými otázkami, které je nutné pro zhodnocení hlavní otázky zodpovědět. Nejprve se práce zabývá tím, co to vlastně umělá inteligence je, jak funguje a jaká je její definice. Následně práce posuzuje aktuální právní úpravu, která se vztahuje na umělou inteligenci a její výstupy.

V druhé části práce identifikuje českou a unijní právní úpravu autorského díla a jeho pojmových znaků. S tím již souvisí hlavní otázka této práce, tedy zda mohou být tyto pojmové znaky naplněny i výstupy umělé inteligence. Práce k tomuto posouzení používá dva skutečné projekty umělé inteligence z hudebního průmyslu. Největší pozornost je věnována zejména pojmovému znaku tvůrčí činnosti autora, který je pro výstupy umělé inteligence nejvíce problematický.

V třetí části se práce zabývá otázkou autorství těchto potenciálních autorských děl. Nejprve je posuzována otázka autorství samotné umělé inteligence. Dále jsou zvažovány možnosti přiznání autorství jedné ze tří fyzických osob, které jsou obecně účastny na tvůrčím procesu umělé inteligence. Zde je pozornost věnována zejména programátorovi a uživateli umělé inteligence, jejichž tvůrčí činnost je pro výsledné výstupy nejpodstatnější.

V závěru práce posuzuje kvalitu a vhodnost aktuální úpravy autorského práva ve vztahu k výstupům umělé inteligence. Na základě tohoto posouzení pak práce podává tři *de lege ferenda* návrhy s cílem zlepšit předmětnou právní úpravu tak, aby řádně refletovala aktuální význam umělé inteligence a rostoucí množství jimi generovaných kreativních výtvorů.

Klíčová slova

autorské právo, umělá inteligence, autorství